

Pavasaris, Čiurlionis ir jūra hip-hopo ritmu

Po ilgos pertraukos vėl susirinkę šį kartą pamokėlę pradėjome nuo pakartojimo. Vėl žaidėme žaidimą Kas ką sako? Meška mauroja, pelytė cypia, gegutė kukuoja, genys kala, miškas ošia ir t.t. Tuomet, dar kartą nuosekliai aptarę, ką paukščiai veikia pavasarį (grįžta iš šiltųjų kraštų, suka lizdus, deda kiaušinius, peri vaikus) dainavome Graži ponja pelėda.

Tuomet išsiaiškinę kuo miškas skiriasi nuo girios arba tai, kas yra giria, šokom ir dainavom „Geriems vyrams geroj girioj gerą girą gera gert“ V. Kernagio ir hip-hopo ritmu. Net nustebau, kokie mes visi puikūs choreografoi ir šokėjai. Manau,

maestro būtų patenkintas.

Pamankštinę liežuvius ir šonus perėjome prie šios dienos temos. JŪRA. Ji taip pat ošia. M.K. Čiurlionis be galo tapybiškai muzikos garsais išreiškė jos ošimą, bangų mūšą. Klausėmės to nuostabaus kūrinio žiūrėdami į Čiurlionio triptiką. Tik mūsų didžiojo menininko vardas ir pavardė vaikams pasirodė sunkiai įsimenami, nors jo profilį jau visi pažino. Toliau jau nieko kito nebeliko, tik patiems imtis dažų ir atsidavus galingam įkvėpmui piešti jūrą. Kitą pamokėlę joje išdygs gintariniai Jūratės rūmai, o supdamasis ant jos bangų Kastytis mes tinklą.

Atlikę visus darbus, pavėluotai, bet nepaprastai maloniai, šveitėm mamų gausiai prikeptus UŽGAVĖNIŲ blynus. Prisiminėm, kodėl juos kepam žiemai varyti, kaip tą žiemą varom ir kodėl morę deginam. Kaitinant skaisčiai pavasario saulutei buvom dėkingi, kad kažkas kitas už mus šiomet žiemą išvijo.